

Priekšvārds

No Vīnes klasicisma līdz 21. gadsimtam – šādu hronoloģisko spektru aptver *Mūzikas akadēmijas rakstu* 5. laidienā risinātās tēmas. Rubrikā *Komponists un skaņdarbs* **Jānis Torgāns** aplūkojis Jāņa Ivanova vokālīzes – miniatūras, kas pieder 20. gadsimta latviešu kora mākslas zelta fondam; autors analizējis raksturīgās stila zīmes un sniedzis arī ieskatu žanra vēsturiskās attīstības kopainā. **Jeļena Ļebedeva** pievērsusies Georga Pelēča – smalka stila spēļu meistara – jaunradei. Iztirzājot viņa *Trīspadsmiņo Londonas simfoniju*, autore fiksējusi interesantu mijiedarbi starp impulsiem, kas gūti no Vīnes klasicisma un tam hronoloģiski tāliem strāvojumiem. **Ilze Šarkovska-Liepiņa** pētījusi 21. gadsimta latviešu kormūzikai tipiskās tendences un to saikni ar mūsu kora mākslas evolūciju kopumā; īpašu uzmanību viņa veltījusi jauno autoru – Santas Ratnieces, Andra Dzenīša, Ērika Ešenvalda un Mārtiņa Viļuma daiļradei.

Krājumā pirmoreiz parādās divas līdz šim *Mūzikas akadēmijas rakstos* neskartas tematiskās līnijas. **Ineta Kivle** rubrikā *Mūzikas filosofija* analizē skaņumākslas uztveri 20.–21. gadsimta filosofu darbos; autore uzmanības centrā ir dažādu virzienu pārstāvju, pirmām kārtām fenomenologu un hermeneitiķu paustās atziņas. Rubrikā *Balets: no komponista ieceres līdz iestudējumam* iekļauti **Tatjanas Kuriševas** un **Baibas Beinarovičas** raksti. Tie veltīti 20. gadsimta baletmūzikas klasikai, proti, Sergeja Prokofjeva darbiem. T. Kuriševas rakstā (tas publicēts gan oriģinālversijā – krievu valodā, gan latviešu tulkojumā) aplūkota mazāk pētīta Prokofjeva daiļrades šķautne: režisora talants, kura izpausmes autore fiksējusi baletu *Romeo un Džuljeta*, *Pelnrušķīte* un *Akmens zieds* partitūrās. Savukārt B. Beinarovičas raksts atklāj interesantus faktus par S. Prokofjeva baletu iestudējumu vēsturi Latvijā.

Ineses Žunes pētījums rubrikā *Mūziķa dzīvesstāsts kā laikmeta liecība* ir velte Nilsam Grīnfeldam viņa 100 gadu jubilejas atcerē (2007). Šis materiāls tapis, bagātīgi izmantojot arhīvu dokumentus. Tas ļauj labāk izprast gan paša N. Grīnfelda sarežģīto dzīvesceļu, gan daudzu citu mūziķu – 20. gadsimta Krievijas latviešu – likteņgaitas. Autore iztirzājusi arī N. Grīnfelda darbību kompozīcijas un klavierspēles jomā; tomēr tieši muzikoloģijā viņa devums, kā jau zināms, bijis visnozīmīgākais. Jācer, ka Ineses Žunes aizsāktā tēma radīs turpinājumu: N. Grīnfelda, tāpat kā daudzu viņa laikabiedru – 20. gadsimta latviešu muzikologu – atstātajā mantojumā vēl ir ne mazums interesantu, izpētes vērtu lappušu.

Krājuma sastādītāja
Baiba Jaunslaviete